

Rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 17. 8. 2022, sp. zn. 5 To 24/2022, ECLI:CZ:VSOL:2022:5.TO.24.2022.1

Číslo: 29/2024

Právní věta:

Skutek spočívající v přechovávání chemikálií a dalších věcí za účelem výroby metamfetaminu lze za splnění dalších podmínek posoudit jako přípravu zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 20 odst. 1 a § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku i v případě, že pouze jedna z látek přechovávaných pachatelem (např. červený fosfor) postačuje k výrobě takového množství metamfetaminu, aby byl čin spáchán ve velkém rozsahu.

Soud: Vrchní soud v Olomouci

Datum rozhodnutí: 17.08.2022

Spisová značka: 5 To 24/2022

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, Příprava k trestnému činu

Předpisy: § 20 odst. 1 tr. zákoníku

§ 283 odst. 1 tr. zákoníku

§ 283 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud jednak zamítl odvolání obviněného J. M. podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 3. 2022, č. j. 34 T 6/2021-1563, jednak z podnětu odvolání obviněných T. K. a R. Z. částečně zrušil tento rozsudek, a to ohledně těchto obviněných v celém rozsahu, a nově rozhodl o jejich vině a trestu.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 3. 2022, č. j. 34 T 6/2021-1563, byli obžalovaní uznáni vinnými následovně: obžalovaný T. K. v bodě I./1. zvláště závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, obžalovaný R. Z. v bodě I.2.) pokusem zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 21

odst. 1 a § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, v bodě II. přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, obžalovaný J. M. v bodě I./3. zvláště závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, obžalovaný J. L. v bodě I./4. zvláště závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku.

Uvedených trestných činů se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustili tím, že

I.

obžalovaní T. K., R. Z., J. M. a J. L.

v období od nezjištěného měsíce roku 2018 do 3. 11. 2020 na různých místech Moravskoslezského a Zlínského kraje, zejména v XY, XY a v obci XY, srozumění s tím, že v České republice není bez příslušného zákonného povolení možno volně nakládat s návykovou látkou metamfetamin, farmaceuticky zvanou pervitin, s vědomím, že nedisponují příslušným zákonným povolením k zacházení s návykovými látkami ve smyslu § 4 a § 8 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, se postupně společně a na různých místech podíleli na neoprávněném nakládání s touto látkou zneužívanou k navození psychotropních účinků ve smyslu opakované nelegální výroby této návykové látky tzv. českou cestou, z tablet obsahujících pseudoefedrin, zejména Cirrus a Respidina, za použití odpovídajícího množství příslušných chemikálií, komponentů laboratorního zařízení a dalších předmětů i na jejím následném přechovávání pro sebe i jiného, prodeji a jiné distribuci, srozumění s tím, že na této činnosti participují také další osoby, se na tomto procesu podíleli zejména níže popsáním způsobem v níže uvedeném období,

1. obžalovaný T. K.

a) od blíže nezjištěného měsíce roku 2018 do měsíce června roku 2020 v XY v bytech, které postupně obýval na ul. XY, XY, XY a poté od měsíce září 2020 do dne 28. 10. 2020 také v bytě č. 4. na XY, opakovaně sám v nepravidelných intervalech a v celkově nezjištěném počtu případů v přesně nezjištěných dnech v uvedeném období, vyrobil při každém výrobní cyklu nejméně 5 gramů pervitinu,

b) dále v období od prosince 2019 do srpna 2020, v přesně nezjištěných dnech, v bytech pronajatých obžalovanými T. K. v XY na ul. XY a XY nejméně ve dvaceti případech společně s obžalovaným J. M. vyráběl průměrné minimální množství 100 gramů metamfetaminu při každém výrobním cyklu, celkově tedy minimálně 2 000 gramů metamfetaminu,

c) v období od 30. 3. 2020 do 28. 10. 2020 na různých místech v blíže nezjištěném počtu případů vyrobil nezjištěné množství metamfetaminu společně s obžalovaným R. Z., z toho minimálně ve dnech 1. 4. 2020, 4. 4. 2020 v bytě na ul. XY v XY, nejméně dne 28. 10. 2020 v bydlíšti obžalovaného R. Z, v XY, v bytě č. 42 na ul. XY,

dále dne 29. 4. 2020 v jednom případě v obci XY, na ul. XY v chatě, kterou jim za tímto účelem zpřístupnil a přenechal obžalovaný J. M., vyrobil společně s obžalovanými R. Z. a J. M. minimálně 150 gramů metamfetaminu,

d) v období od měsíce května 2020 nejméně do konce měsíce srpna 2020 v obci XY, v místní části XY, v rodinném domě bez čísla popisného i evidenčního, stojícím na křižení

ulic XY a XY, který jim pro tento účel vědomě poskytl a zpřístupnil obžalovaný J. L., se společně s obžalovanými J. L. a R. Z. podílel v nejméně patnácti případech na výrobě celkového minimálního množství 619,69 gramů metamfetaminu,

a popsáním způsobem postupně osobně přispěl k výrobě minimálního celkového množství 2 769,69 gramu metamfetaminu,

e) a současně jednal v úmyslu vyrobit v uvedeném období další množství nejméně 3 040 gramů metamfetaminu, neboť po blíže nezjištěnou dobu do okamžiku svého zadržení dne 28. 10. 2020 a jejich následného vydání policii dne 29. 10. 2020 v 19:00 hodin v bytě č. 4 na XY v XY, vědomě pro účely výroby přechovával předměty, chemikálie a další věci, mj. červený fosfor v množství 1 000 gramů, který je za použití odpovídajícího množství prekurzoru pseudoefedrinu a dalších surovin způsobilý k výrobě uvedeného množství metamfetaminu, kterou již nerealizoval z důvodu svého zadržení policií,

kdy část vyrobeného metamfetaminu užil pro vlastní potřebu a

f) část prodal či poskytl k dalšímu užití osobám zneužívajícím tuto návykovou látku, a to přinejmenším

obžalovanému J. M. v období od listopadu 2018 do listopadu 2020 v nejméně 50 případech poskytl vždy 0,5 gramu metamfetaminu výměnou za transdermální náplasti s obsahem fentanylu, celkově tedy minimální množství 25 gramů metamfetaminu,

V. D. v blíže nezjištěné době v roce 2020 opakovaně poskytl v blíže nezjištěném počtu případů vždy jednu dávku pervitinu k zakouření,

V. S. nejméně v období od měsíce dubna 2020 do měsíce července 2020 nejméně ve dvou případech blíže nezjištěné množství metamfetaminu,

Z. S. v období nejméně tří let do června 2020 pravidelně, poskytoval jako pravidelné konzumentce pervitinu blíže nezjištěné množství metamfetaminu,

M. Z. v období měsíce května 2020 nejméně ve dvou případech dávku za finanční obnos vždy 200 Kč,

2. obžalovaný R. Z.

a) v období od 30. 3. 2020 do 28. 10. 2020 na různých místech v blíže nezjištěném počtu případů vyrobil nezjištěné množství metamfetaminu společně s obžalovaným T. K., z toho minimálně ve dnech 1. 4. 2020, 4. 4. 2020 v bytě na ul. XY v XY, který měl pronajatý obžalovaný T. K., nejméně dne 28. 10. 2020 v místě svého bydliště v XY, v bytě č. 42 na ul. XY,

b) dále dne 29. 4. 2020 v jednom případě v obci XY, na ul. XY v chatě, kterou jim za tímto účelem zpřístupnil a přenechal obžalovaný J. M., vyrobil společně s obžalovanými T. K. a J. M. minimálně 150 gramů metamfetaminu,

c) dále v období od měsíce května 2020 nejméně do konce měsíce srpna 2020 v obci XY, v místní části XY, v rodinném domě bez čísla popisného i evidenčního, stojícím na křížení ulic XY a XY, který jim pro tento účel vědomě poskytl a zpřístupnil obžalovaný J. L., se společně s obžalovanými J. L. a T. K. podílel v nejméně patnácti případech na výrobě

celkového minimálního množství 619,69 gramů metamfetaminu,

a popsaným způsobem postupně osobně přispěl k výrobě minimálního celkového množství 769,69 gramu metamfetaminu,

d) současně jednal v úmyslu vyrobit v uvedeném období další množství 7 108 gramů metamfetaminu, neboť po blíže nezjištěnou dobu do okamžiku jejich vydání policii dne 8. 9. 2020 v 10:35 hodin v bytě na ul. XY, XY, který v té době obýval, vědomě pro účely výroby přechovával předměty, chemikálie a další věci mj. 5 123 ks tablet léčivého přípravku Respidina s obsahem prekurzoru pseudoefedrinu ve snadno extrahovatelné formě způsobilého k výrobě množství 362,24 gramů metamfetaminu a současně i červený fosfor v množství 828,67 gramů, který je za použití odpovídajícího množství prekurzoru pseudoefedrinu a dalších surovin způsobilý k výrobě množství 2 519 gramu metamfetaminu, kterou nerealizoval z důvodu zajištění věcí policií,

a dále dne 28. 10. 2020 v době před svým zadržením v bytě č. 42 na adresním místě ul. XY v XY a dále a v jím užívaném osobním motorovém vozidle BMW 118 D černé barvy, RZ XY vědomě pro účely výroby přechovával předměty, chemikálie a další věci mj. i červený fosfor v celkovém množství 1 509,56 gramů, který je za použití odpovídajícího množství prekurzoru pseudoefedrinu a dalších surovin způsobilý k výrobě množství 4 589 gramů metamfetaminu, kterou nerealizoval z důvodu svého zadržení a zajištění věcí policií,

a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 5 T 19/2017 ze dne 27. 10. 2017, který nabyl právní moci dne 23. 1. 2018, uznán vinným mimo jiné spácháním zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 48 měsíců, z jehož výkonu byl propuštěn dne 15. 3. 2020 a k trestu propadnutí věci realizovanému 23. 1. 2018,

3. obžalovaný J. M.

a) v období od prosince 2019 do srpna 2020, v přesně nezjištěných dnech, v bytech pronajatých obžalovaným T. K. v XY na ul. XY a XY nejméně ve dvaceti případech se podílel na výrobě metamfetaminu obžalovaným T. K. zejména pomocnými pracemi, vyloupáváním tablet z blistrů, nákupem chemikálií a chemického skla i úklidem odpadu a osobně tím přispěl k výrobě průměrné minimálního množství 100 gramů metamfetaminu při každém výrobním cyklu, celkově se tedy podílel na výrobě minimálně 2 000 gramů metamfetaminu,

b) dále sám v přesně nezjištěné době nejméně od měsíce listopadu 2019 do doby svého zadržení dne 3. 11. 2020 v XY, ve sklepě domu ve svém bydlišti na ul. XY, z odpadního matečného roztoku poskytnutého mu obžalovaným T. K. po jím realizované výrobě metamfetaminu, sám v pěti případech vyrobil pro vlastní potřebu celkové minimální množství 25 gramů směsi metamfetaminu,

c) dále dne 29. 4. 2020 v obci XY, na ul. XY R. Z. a T. K. v jednom případě vědomě poskytl a zpřístupnil chatu za účelem výroby metamfetaminu, v níž se podílel na výrobě metamfetaminu obžalovanými T. K. a R. Z., a to zejména pomocí při nošení všech potřebných věcí k výrobě dovnitř nemovitosti a následným úklidem po výrobě, a to v množství nejméně 150 gramů metamfetaminu, a to za odměnu spočívající v poskytnutí

části vyrobeného metamfetaminu v množství 4 gramů,

a popsáním způsobem sám vyrobil a osobně přispěl k výrobě minimálního celkového množství 2 175 gramů metamfetaminu, jehož část užil pro vlastní potřebu a

d) část prodal či poskytl k dalšímu užití osobám zneužívajícím tuto návykovou látku, a to přinejmenším:

M. C. v nejméně 10 případech zdarma vždy množství postačující k jednorázovému užití,

L. K., zvanému P., v období od roku 2019 do roku 2020 v nezjištěném počtu případů prodal či jako splátku dluhu poskytl celkové minimální množství 4 gramů, a

e) v přesně nezjištěném období od listopadu 2018 do listopadu 2020 spoluobžalovanému T. K. vždy výměnou za 0,5 gramu metamfetaminu nejméně v padesáti případech poskytl vždy 1 ks transdermální náplasti nezjištěného obchodního názvu a obsahu účinné látky fentanyl, které před tím v nezjištěném počtu odcizil svému otci ve společném bydlíšti v XY na ul. XY,

4. obžalovaný J. L.

v období nejméně od měsíce května 2020 do nejméně konce měsíce srpna 2020 v obci XY, část obce XY, okr. Ostrava, na křížení ulic XY a XY, v rodinném domě bez čísla popisného a evidenčního, který obýval se souhlasem vlastníka, své matky E. J., bez jejího vědomí, po předchozí ústní dohodě, vědomě, ze zjištěných důvodů zpřístupnil a přenechal spoluobžalovaným T. K. a R. Z. pro účely jimi realizované výroby metamfetaminu prostory předmětného rodinného domu za úplatu ve výši 5 000 Kč a v některých případech i za poskytnutí části vyprodukovaného metamfetaminu o hmotnosti nejméně 0,2 gramu, aby zde vyráběli metamfetamin z léčiva Cirrus, přičemž fakticky se na jeho výrobě podílel nejméně v jednom případě tím, že pomáhal vyloupávat tablety léčiva z blistrů, a rovněž pomoci s nošením věcí potřebných k výrobě do předmětné nemovitosti, a podílel se tak se spoluobžalovanými T. K. a R. Z. v nejméně patnácti případech na výrobě celkového minimálního množství 619,69 gramů metamfetaminu,

a shora popsáním způsobem tak obžalovaní T. K., R. Z., J. M. a J. L. vědomi si skutečnosti, že nedisponují příslušným zákonným povolením k zacházení s návykovými látkami ve smyslu § 4 a § 8 citovaného zákona, nakládali s látkou metamfetamin, farmaceuticky zvanou pervitin, která je psychotropní látkou zařazenou do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách a je uvedena v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek v platném znění, vydaném na základě zmocnění uvedeného v § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách,

obžalovaní T. K. a R. Z. nakládali s červeným fosforem, který je výchozí a pomocnou látkou ve smyslu § 35 odst. 1 zákona č. 272/2013 Sb., bez toho, aniž by byli ve smyslu § 36 tohoto zákona registrováni s nakládáním s touto látkou, přičemž podle vládního nařízení č. 458/2013 Sb. ve znění účinném v době, kdy s touto látkou obžalovaní nakládali, byl červený fosfor uveden v příloze tohoto vládního nařízení s nulovým ročním množstevním limitem jejího držení, a který je společně s kyselinou fosforečnou a jodem součástí reakčních směsí, ve kterých dochází k dehydroxylaci pseudoefedrinu za vzniku metamfetaminu,

obžalovaný R. Z. rovněž vědom si skutečnosti, že nedisponuje příslušným zákonným povolením

k zacházení s návykovými látkami ve smyslu § 4 a § 8 citovaného zákona, nakládal s tabletami obsahujícími pseudoefedrin, který je jako prekursor zařazen do tabulky I podle Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami a v návaznosti na to i v kategorii 1 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 a v kategorii 1 přílohy nařízení Rady (ES) č. 111/2005, a

obžalovaný J. M. nakládal s léčivým přípravkem obsahujícím látku fentanyl, která je jako omamná látka zařazena do seznamu I podle Jednotné úmluvy o omamných látkách a uvedena v příloze č. 1 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, v platném znění, jež bylo vydáno na základě zmocňovacího ustanovení v § 44 písm. c) odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách v platném znění, a nakládali tak s uvedenými látkami v rozporu s podmínkami stanovenými pro legální nakládání a bez úmyslu tyto podmínky splnit.

II.

Obžalovaný R. Z.

ačkoliv mu byl uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, který dosud nevykonal, a to rozsudkem Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 11 T 168/2010 ze dne 26. 11. 2010, který nabyl právní moci dne 27. 5. 2011 a jímž byl uznán vinným ze spáchání dvou přečinů maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 10 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, který vykonal dne 20. 4. 2012, a současně mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, a to na dobu 3 let od 27. 5. 2011 do 3. 3. 2023, a rozsudkem Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 11 T 230/2010 ze dne 22. 6. 2011, který nabyl právní moci dne 12. 8. 2011 a jímž byl uznán vinným ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 13. 3. 2012, sp. zn. 2 T 191/2011, který nabyl právní moci dne 26. 4. 2012, odsouzen k trestu odnětí svobody ve výměře 14 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, který vykonal dne 29. 3. 2013, a k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel, a to na dobu 24 měsíců od 26. 4. 2012 do 3. 3. 2025, přesto opět přinejmenším dne 28. 10. 2020 v době kolem 15:45 hodin v XY s vědomím, že na základě uvedených soudních rozhodnutí pozbyl řidičského oprávnění, řídil po pozemních komunikacích konkrétně po ul. XY ve směru k ul. XY osobní motorové vozidlo tov. zn. BMW 118 D černé barvy, reg. zn. XY, přičemž naproti restaurace H. byl zastaven a kontrolován policejní hlídkou a následně zadržen.

Za to byli odsouzeni následovně: obžalovaný T. K. podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 10 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku mu byl uložen trest propadnutí věci, a to věci v rozsudku konkrétně specifikovaných. Obžalovaný R. Z. podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 5 let. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku mu byl dále uložen trest propadnutí věci, a to věci v rozsudku konkrétně specifikovaných. Obžalovaný J. M. byl odsouzen za uvedený zvláště závažný zločin a sbíhající se přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku, pro který byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 27. 1. 2021, č. j. 6 T 8/2021-32, jež nabyl právní moci 24. 2. 2021, podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 9 let, pro jehož výkon byl podle § 56

odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku mu byl dále uložen trest propadnutí v rozsudku vyjmenovaných věcí. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zrušen výrok o trestech z trestního příkazu Okresního soudu v Ostravě ze dne 27. 1. 2021, č. j. 6 T 8/2021-32, stejně jako všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovaný J. L. byl podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 let. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 84 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon takto uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let a nad obžalovaným byl současně vysloven dohled. Podle § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku bylo obžalovanému uloženo omezení a povinnost spočívající ve zdržení se požívání jiných návykových látek. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí v rozsudku uvedených věcí.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolání obžalovaní T. K., R. Z. a J. M.

3. Obžalovaný T. K. ve svém odvolání a následně v odůvodnění odvolání zpracovaném obhájcem Mgr. Ivo Tichovským uvedl, že toto směřuje proti všem výrokům napadeného rozsudku. Poukázal na obsah své vlastní výpovědi s tím, že je potvrzena výpověď spoluobžalovaného R. Z. a namítl, že soud prvního stupně skutkové závěry vyvozoval zejména z výpovědi spoluobžalovaného R. Z. (následně opraveno na „J. M.“, míněno zřejmě J. M.), neboť jeho první výpověď byla ovlivněna nátlakem policistů, a navíc v době, kdy ji podával, byl pod vlivem omamných a psychotropních látek. V tomto směru zdůraznil, že spoluobžalovaný M. následně tuto prvotní výpověď zásadním způsobem změnil. Odvolatel rovněž zmínil, že jeho tvrzení jsou v souladu s výpověďmi slyšených svědků V. D., V. S., Z. S. a M. Z. Z výslechu znalce Stanislava Vidláře pak vyplynulo, že stopy pervitinu ve stěrech omítky bytu, který odvolatel užíval, mohly pocházet i z doby předchozí, kdy se on v bytě nezdržoval. V další části pak poskytl vlastní výklad odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, když má za to, že z nich spíše vyplývá, že zájemce o pervitin odmítal a jednoznačně z nich pak plyne, že spoluobžalovaný Z. se v březnu 2020 dotazoval na adresu jeho bydliště, z čehož je nutno dovodit, že v té době nevěděl, kde odvolatel bydlí. Nemohli tedy spolu vyrábět pervitin již od prosince 2019. Rovněž, pokud jde o důkazy zajištěné při domovní prohlídce, má obžalovaný T. K. za to, že svědčí spíše o tom, že sám byl uživatelem omamných a psychotropních látek, nikoliv však jejich výrobce ve velkém rozsahu. K původu červeného fosforu zopakoval, že nebylo prokázáno jeho vlastnické právo k němu, ani to, že tato látka měla být použita k výrobě pervitinu, navíc v celém zajištěném množství, když je nutno přihlídnout k tomu, že se prodává v balení nejméně po 1 kg. Má tedy za to, že mělo být postupováno v souladu se zásadou „v pochybnostech ve prospěch obžalovaného“ a měl být uznán vinným toliko v rozsahu odpovídajícím jeho doznání. Jeho jednání pak mělo být právně kvalifikováno toliko podle ustanovení § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. V závěru tohoto podání pak obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil, nově jej uznal vinným toliko ze spáchání zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku a aby mu byl uložen přiměřený trest.

4. Výše zmíněné odvolání doplnil obžalovaný T. K. vlastnoručním přípisem ze dne 24. 3. 2022, kde namítl, že nebyla uplatněna správná trestní klasifikace, neboť vyráběl toliko pro vlastní potřebu, zopakoval, že by nemělo být vycházeno z výpovědi spoluobžalovaného M. a namítl, že nalézací soud na různých místech napadeného rozsudku manipuluje s důkazy, daty a časy a uměle vytváří dojem rozsáhlé trestné činnosti. Zdůraznil, že neexistuje jiný důkaz, než vynucené svědectví spoluobžalovaného M., který si vymyslel nesmyslný počet varů i množství vyrobené drogy. Navrhl, aby jeho bývalá družka Z. S. byla podrobena dalšímu zkoumání zejména tím, že budou vyžádány lékařské zprávy o jejím zdravotním stavu, na základě nichž by bylo posouzeno, zda jde o osobu, která je výpovědi schopná a která je schopna rozeznat realitu od snových představ. Následně v tomto

přípise obžalovaný vznesl polemiku k závěrům některých skutkových zjištění, jež učinil nalézací soud z výpovědi některých svědků a navrhl, aby ve věci byl znovu vyslechnut spoluobžalovaný M. a dále i jeho obhájkyň, která by dosvědčila, že spoluobžalovanému M. doporučila před prvním výslechem, aby vypovídal tak, jak byl instruován policií. Zpochybnil rovněž rozsah a množství vyrobené drogy a namítl, že v tomto směru je napadený rozsudek nesprávný a zejména ničím nepodložený. V závěru zdůraznil, že ke všemu, co spáchal, se doznal, vyráběl drogy toliko pro vlastní potřebu a napomáhal při objasňování trestné činnosti všech obviněných a upřímně litoval toho, co se stalo. Slíbil rovněž, že nebude v budoucnu páchat trestnou činnost. Navrhl, aby byl odsouzen toliko za dva trestné činy, a to podle § 283 odst. 1 a podle § 286 odst. 2 tr. zákoníku a aby mu byl uložen úhrnný trest podle uvážení soudu v rozmezí mezi 5 a 6 lety nepodmíněně s výkonem trestu ve věznici s ostrahou.

5. Obžalovaný T. K. pak odvolacímu soudu adresoval další přípis datovaný dnem 10. 6. 2022, v němž znovu zopakoval, že doznal svou vinu a výslovně uvedl, že doznává skutky tak, jak jsou popsány pod body I./1a, I./1c, I./1d a I./1f, čímž spáchal zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a navrhl, aby za tyto trestné činy byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 let a 3 měsíců, pro jehož výkon bude zařazen do věznice s ostrahou, a aby mu byly uloženy tresty propadnutí věci shodně, jak jsou uloženy v napadeném rozsudku. Opětovně poukázal na nevěrohodnost spoluobžalovaného J. M. a vyslovil názor, že pokud svědek (míněno spoluobžalovaný M.) v době své první výpovědi nebyl pod tlakem a neměl toto zabudované podvědomí z předchozího výslechu (podání vysvětlení), potom jistě trpí psychologickou nemocí, přičemž obě varianty v jeho projevu jsou patrné z jeho postupných a účelových změn v chování. Namítl, že spoluobžalovaným M. uváděný počet varů a množství vyrobených dávek není logické ani podložené a stejně tak ani množství prodaných náplastí neodpovídá. Znovu v závěru zopakoval, že varil pouze malé množství pro sebe, ale se spoluobžalovaným M. v XY nevaril a jeho výpověď je lživá.

6. Obžalovaný R. Z. prostřednictvím svého obhájce nejprve dne 23. 3. 2022 podal blanketní odvolání, z něhož není ani zřejmé, které výroky rozsudku soudu prvního stupně napadá, a následně v odůvodnění odvolání z 19. 4. 2022 upřesnil, že jeho opravný prostředek směřuje proti výroku o vině i trestu. Nejprve namítl, že se k trestné činnosti částečně doznal, avšak zopakoval, že popírá rozsah, v jakém se podle napadeného rozsudku měl trestné činnosti dopustit, a ohrazuje se rovněž proti obvinění z možného užití nalezeného červeného fosforu pro následnou výrobu pervitinu. Skutečnost, že byl přítomen domovní prohlídce, není důkazem o tom, že by trvale užíval prostor, kde domovní prohlídka byla provedena, a že by byl vlastníkem jak nalezeného červeného fosforu, tak prekurzoru Respidina. V tomto směru by soud měl přihlídnout k tomu, že za trestný čin neoprávněné výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami je trestně stíhán P. O., vlastník předmětného bytu na adrese XY, a soud pochybil, pokud si pro své rozhodnutí nevyžádal spisový materiál v jeho věci. Navrhl, aby byli vyslechnuti svědci D. B., J. L. a Z. K., kteří by mohli prokázat, že na adrese XY trvale nebydlel.

7. Dále namítl, že jeho jednání bylo rovněž nesprávně právně posouzeno, když soud vycházel z úmyslu vyrobit další množství 7100 g pervitinu pouze a výhradně ze zajištěného množství červeného fosforu, resp. z množství pervitinu, který potenciálně mohl být z této látky vyroben, přičemž nezohlednil, že obžalovaný nedisponoval žádnými dalšími surovinami k výrobě drogy v takovém množství. Namítl rovněž, že jeho jednání bylo posouzeno jako pokus trestného činu, což je v rozporu se zjištěním, že nedisponoval ani zdaleka všemi prekurzory a přípravky k výrobě pervitinu, ani nebylo prokázáno, že by činil k výrobě takového množství pervitinu jakékoliv nutné kroky. Navíc poukázal na to, že soud prvního stupně chybně uvádí, že červený fosfor je prekurzorem ve smyslu § 283 tr. zákoníku (viz bod 25 rozsudku), což není pravdou, jak vyplývá z nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 273/2005 z 11. 2. 2004 o prekurzorech drog. Navíc, pokud by o prekurzor šlo, nebylo by namístě s ohledem na šíři skutkové podstaty ve smyslu § 283 tr. zákoníku posuzovat

jeho jednání jako pokus, když zmíněná skutková podstata se výslovně vztahuje také na prekurzor.

8. V další části opravného prostředku namítl procesní pochybení orgánů činných v trestním řízení spočívající v tom, že v situaci, kdy ke změně právní kvalifikace došlo až bezprostředně před podáním obžaloby (byť bylo opřeno o tři čtvrtě roku staré odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví chemie, ze dne 21. 2. 2021), pak státní zástupce uvedl, že není jakkoliv třeba doplňovat dokazování, ovšem následně, bezprostředně na jeho pokyn, po podání obžaloby, státní zástupce nařídil konání výslechu svědka P. O., a to v době, kdy spisový materiál byl již podán soudu, takže bylo v kompetenci soudu činit úkony a řízení vést.

9. Obžalovaný rovněž namítl, že soud prvního stupně nesprávně přihlédl k úředním záznamům o podaném vysvětlení D. B. a J. H., avšak zamítl provedení výslechu těchto svědků jako nadbytečné. V závěru opravného prostředku pak obžalovaný namítl nepřiměřenost trestu, jenž mu byl uložen, když soud prvního stupně sice správně vyjmenoval polehčující okolnosti, ale následně mu uložil trest odnětí svobody na samé horní hranici trestní sazby, přičemž nepřihlédl k tomu, že obžalovaný plně spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení v rámci domovních prohlídek a prohlídky vozidla. V závěru tedy navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a poté znovu rozhodl ve výroku o vině i trestu.

10. V dalším odůvodnění odvolání, jež zpracoval další z obhájců obžalovaného JUDr. Tomáš Sokol, datovaném 14. 4. 2022, pak obžalovaný R. Z. znovu uvedl, že napadá všechny výroky napadeného rozsudku, když má za to, že se nalézací soud nevypořádal s důkazy svědčícími ve prospěch obžalovaného, některé důkazy opomenul a některé důkazy, na základě kterých shledal obžalovaného vinným, hodnotil nesprávně. V důsledku toho nebyl zjištěn zákonným způsobem správně skutkový stav, soud se nevypořádal s obhajobou obžalovaného a adekvátně nereagoval na namítané skutečnosti a procesní pochybení. Uzavřel, že i v případě, že by byl výrok o jeho vině správný, tak mu byl uložen nepřiměřeně přísný trest. Navrhl proto, aby rozsudek byl v plném rozsahu zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně.

11. V doplnění odvolání ze dne 4. 7. 2022 zpracovaném opět obhájcem obžalovaného JUDr. Tomášem Sokolem pak obžalovaný namítl vady výrokové části I. rozsudku spočívající v tom, že skutková věta není v souladu s větou právní, když skutková věta je formulována jako dokonáný trestný čin a právní věta pak jako stadium pokusu. Namítl rovněž, že ač právní věta obsahuje mj. znak prodeje psychotropní látky, pak s ní nekoresponduje věta skutková, neboť v ní není popsán žádný skutek, který by popisoval znaky pokusu prodeje pervitinu.

12. Následně pak namítl, že rovněž výroková část II. rozsudku je vadná, když je zjevně nesrozumitelná a nejasná, neboť soud konstatuje délku zákazu řízení 3 roky (resp. v druhém případě 24 měsíců), s čímž ovšem nekoresponduje soudem uváděné období od 27. 5. 2021 do 3. 3. 2023, resp. v druhém případě od 26. 4. 2012 do 3. 3. 2021).

13. V další části pak obžalovaný namítl, že o jeho vině rozhodl vyloučený senát nalézacího soudu, neboť lze mít pochybnosti, že pro negativní poměr k obžalovanému nemůže nestranně rozhodovat. Nalézací soud v řízení vystupoval a o věci rozhodl nikoliv jako nestranný arbitr, nýbrž jako pomocník obžaloby. V této souvislosti poukázal na jednotlivé části napadeného rozsudku, z nichž vyplývá, že nebylo zjištěno konkrétní množství vyrobeného metamfetaminu na základě konkrétních důkazů a jedná se o pouhé domněnky a spekulace neopírající se o žádné důkazy. Soud přitom vyšel v neprospěch obžalovaného a dokazování v hlavním líčení, kde vinu musí prokazovat státní zástupce, nahradil formou domněnek a spekulací, a právě takový postup je v rozporu se zásadou *in dubio pro reo*.

14. Ve vztahu ke skutku pod bodem I./2d rozsudku je pak podle odvolatele porušení práva na

spravedlivý proces ještě více signifikantní, když nalézací soud nesprávně aplikoval ustanovení § 21 odst. 1 tr. zákoníku a skutek posoudil jako pokus trestného činu, ač šlo o jednání, které k dokonání trestného činu bezprostředně nesměřovalo, a tudíž takto nemohlo být právně kvalifikováno. Tento závěr totiž soud učinil toliko z množství nalezeného červeného fosforu, avšak taková konstrukce je evidentně vadná a nesprávná, neboť ze samotného červeného fosforu nelze metamfetamin vyrobit, když k tomu je nutné mít odpovídající množství prekurzoru pseudoefedrinu. To však u obžalovaného nalezeno nebylo, takže nelze hovořit o tom, že by naplnil zákonné znaky pokusu předmětného trestného činu, neboť jeho jednání bezprostředně k dokonání trestného činu nesměřovalo. Odvolatel zdůraznil, že červený fosfor je pouze pomocnou látkou při výrobě pervitinu a navíc látkou, kterou lze užít i k jiným účelům. K tomu, aby soud mohl učinit závěr, že došlo k pokusu trestného činu, by muselo z dokazování vyplynout, že obžalovaný měl k dispozici veškeré potřeby a chemikálie (potřebné k výrobě metamfetaminu v množství v celém rozsahu). Pokus vyrobit takové množství metamfetaminu však nebyl obžalovanému prokázán, obžalovaný pak uzavřel, že v celkovém souhrnu všech dílčích skutků popsaných pod bodem I./2a až I./2d nebylo možné dospět k závěru o pokusu výroby takového množství metamfetaminu, které by mohlo vést k aplikaci kvalifikované skutkové podstaty podle § 283 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku.

15. V poslední části tohoto doplnění odvolání pak obžalovaný Z. namítl, že rozsudek trpí rovněž vadami v rámci jeho odůvodnění, když neobsahuje náležitosti podle § 125 odst. 1 tr. ř., neboť z odůvodnění není zřejmé, o které důkazy soud opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, na str. 11 pak není vůbec uvedeno, kterými listinami založenými ve sv. 1-7 bylo provedeno dokazování a v tomto směru je tak rozsudek nepřezkoumatelný a vadný. Má rovněž za to, že bylo porušeno jeho právo na obhajobu a spravedlivý proces, pokud byly zamítnuty jeho návrhy na výslech svědků J. B., J. H. a Z. K. Obžalovaný proto navrhl, aby napadený rozsudek byl v celém rozsahu zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně.

16. Obžalovaný J. M. ve svém odvolání zpracovaném obhájkyní Janou Mikulovou namítl, že soud nesprávně vyšel z jeho prvotní výpovědi učiněné před policejním orgánem 4. 11. 2020, neboť tuto učinil pod velkým tlakem, kdy byl pod vlivem drog, psychicky situaci nezvládal a bál se, že neuvidí svou rodinu. Vypovídal proto tak, jak chtěli policisté. V minulosti se léčil na psychiatrii a v případě, že se dostane do velkého psychického tlaku, přistoupí na cokoliv. Zdůraznil, že již dne 21. 12. 2020 při dalším svém výslechu za přítomnosti obhájce uvedl, že údaje uváděné při prvním výslechu 4. 11. 2020 byly pouze hrubým odhadem při výrobě pervitinu, byl pod velkým tlakem a že už si nevzpomíná, o jaké množství vyrobeného pervitinu šlo. Teprve následně u hlavního líčení vše uvedl na pravou míru a přesně popsal, jakým způsobem a v jakém množství se podílel na trestné činnosti. Rozhodně popírá, že by se dopustil této trestné činnosti v takovém rozsahu, jak bylo uvedeno v obžalobě a posléze i v rozsudku nalézacího soudu. Zmínil, že ani spoluobžalovaní K. a Z. u hlavního líčení jeho výpověď z 4. 11. 2020 nepotvrdili. Rozsah trestné činnosti odpovídající kvalifikaci podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku pak nevyplývá ani z výpovědí slyšených svědků V. D., M. Ch., L. K., V. S., J. Č. a Z. S. a v tomto směru neexistuje jediný důkaz, který by takové množství vyrobené, prodané či přechovávané omamné a psychotropní látky prokazoval. Je přesvědčen, že vzhledem k jeho závislosti na drogách a tomu, že v minulosti se na psychiatrii léčil, měl být vyžádán znalecký posudek z odvětví zdravotnictví, odvětví psychiatrie, k jeho trestní odpovědnosti. Rovněž trest v trvání 9 let se mu zdá nepřiměřeně přísný. Navrhl proto, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu projednání a rozhodnutí, příp. aby jej sám uznal vinným toliko podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku a uložil mu přiměřený souhrnný trest.

17. V průběhu veřejného zasedání před odvolacím soudem obžalovaný T. K. na svém odvolání setrval a odkázal na jeho písemná odůvodnění a zdůraznil, že ve svém posledním přípise adresovaném odvolacímu soudu svou trestnou činnost doznal a v tomto rozsahu je připraven potvrdit a prohlásit vinu. Pokud jde o tu část jednání, která v napadeném rozsudku není kryta tímto doznáním, má za to,

že tato část jednání mu nebyla prokázána, navrhl proto, aby byl uznán toliko vinným jednáním, které zahrnuje jeho doznání s tím, že bude upravena právní kvalifikace a uložen mu přiměřený trest. V rámci svého konečného návrhu pak obžalovaný T. K. prostřednictvím svého obhájce navrhl, aby jeho jednání bylo posouzeno toliko podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, následně aby mu byl uložen přiměřený trest, pro jehož výkon by byl zařazen do mírnějšího typu věznice s ohledem na skutečnost, že výkon trestu v mírnějším typu věznice by mu umožnil zachovat kontakt při péči o invalidní dceru.

18. Obžalovaný R. Z. u veřejného zasedání prostřednictvím svého obhájce rovněž setrval na svém odvolání v rozsahu jeho písemného vyhotovení a v závěru veřejného zasedání navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

19. Rovněž obžalovaný J. M. u veřejného zasedání před odvolacím soudem odkázal na písemné vyhotovení svého opravného prostředku a v závěru veřejného zasedání navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen, věc vrácena soudu prvního stupně k novému projednání, příp. aby byl nově uznán vinným odvolacím soudem toliko ve smyslu § 283 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a aby mu byl uložen přiměřený souhrnný trest v rámci této trestní sazby.

20. Státní zástupce se k podaným odvoláním obžalovaných písemně nevyjádřil a teprve u veřejného zasedání před odvolacím soudem uvedl, že tato nepovažuje za důvodná, neboť nalézací soud řádně vyhodnotil všechny provedené důkazy, a to v souladu s ustanovením § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř., a rovněž mu nelze vytknout, že by neprovedl některý ze zásadních důkazů, který by zjištěný skutkový stav mohl posunout do jiné roviny. Námitky obsažené v opravných prostředcích jsou v podstatě polemikou obžalovaných s názorem soudu prvního stupně a vytýkají soudu jenom to, že nedovodil taková skutková zjištění, která by odpovídala vlastní subjektivní představě odvolatelů. Pokud jde o otázku trestů, pak poukázal na rozsah dané trestní sazby, přičemž tresty, které byly jednotlivým obžalovaným uloženy, se této trestní sazbě nevymykají a jsou spíše mírnější, a to zejména ve vztahu k obžalovanému Z. V závěru veřejného zasedání pak státní zástupce navrhl, aby odvolání všech odvolatelů byla jako nedůvodná podle § 256 tr. ř. zamítnuta.

21. Vrchní soud v Olomouci jako soud odvolací nejprve konstatuje, že všechny opravné prostředky byly podány osobami oprávněnými [§ 246 odst. 1 písm. b) tr. ř.], a to ve lhůtě uvedené v ustanovení § 248 odst. 1 tr. ř. Po přezkoumání obsahu opravných prostředků pak lze konstatovat, že tyto (byť některé z nich až po jejich dodatečném odůvodnění) splnily náležitosti obsahu odvolání ve smyslu § 249 odst. 1 tr. ř.

22. Na podkladě podaných opravných prostředků přezkoumal vrchní soud podle hledisek vyjádřených v ustanovení § 254 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla odvolání podána, jakož i správnost postupu řízení, které tomuto rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž k vadám, které odvoláními vytýkány nebyly, přihlížel toliko, pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž byla odvolání podána. Přestože obžalovaní zaměřili primárně své opravné prostředky proti výroku o vině (výroku o trestu odnětí svobody pak vytýkali obecně toliko jeho nepřiměřenost, přičemž výrokům o trestech propadnutí věci nevytkli vady žádné, a stejně tak nebyl napaden v případě obžalovaného R. Z. ani výrok o trestu zákazu činnosti), přezkoumal odvolací soud nejen tento výrok, ale i všechny výroky na něj navazující, tedy výroky o všech uložených trestech, neboť tyto výroky mají svůj podklad v obžalovanými napadeném výroku o vině (§ 254 odst. 3 tr. ř.). Odvolací soud tedy z podnětu podaných opravných prostředků přezkoumal napadený rozsudek v podstatě ve všech jeho výrociích, pokud se týkaly odvolatelů (když část napadeného rozsudku týkající se původně spoluobžalovaného J. L. nebyla napadena opravným prostředkem ze strany žádné oprávněné osoby, a proto nabyla samostatně právní moci, přičemž se tak ocitla mimo rozsah přezkumné povinnosti odvolacího soudu), a poté dospěl k následujícím závěrům.

23. V bodech 23. až 29. odvolací soud vyložil, z jakých důvodů shledal, že řízení předcházející vydání napadeného rozsudku nebylo zatíženo vadami předpokládanými v ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.

30. V bodech 30. až 44. odvolací soud především vyložil a odůvodnil svoje hodnotící úvahy a závěry týkající se skutkových zjištění popsanych pod bodem I. výroku o vině napadeného rozsudku, přičemž žádnou z námitek, jež by se k této části skutkových zjištění vztahovala, neshledal důvodnou, neboť soud prvního stupně postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5, 6 tr. ř. Odvolací soud se zde zabýval také otázkou, zda v tomto řízení nenastala situace tzv. opomenutých důkazů, v níž by mohlo být spatřováno porušení základního práva na spravedlivý proces, podle jeho názoru však k takovému pochybení nedošlo.

45. Jako nedůvodné posoudil odvolací soud rovněž námitky obžalovaných K. a Z. vztahující se k držení červeného fosforu. Nelze přehlédnout, že tato látka byla vydána oběma obžalovanými v rámci provedených domovních prohlídek, přičemž protokoly o těchto domovních prohlídkách jako správné oba obžalovaní podepsali a v rámci svých vyjádření nesdělili žádné námitky svědčící o tom, že by jimi vydaná látka označená jako červený fosfor patřila jiným osobám než jim samotným. Nelze rovněž přehlédnout, že obžalovaní předmětné byty v uvedené době sami užívali a zmíněná látka byla nalezena v těchto bytech na místech, kde nemohla být uschována bez vědomí obžalovaných (v případě obžalovaného K. tak byla dokonce ukryta v pračce). Odvolací soud tedy nemá žádných pochybností, že předmětný červený fosfor patřil jmenovaným obžalovaným a závěr soudu prvního stupně v tomto směru nezpochybnil žádný konkrétní provedený důkaz. Obdobně pak lze tuto otázku uzavřít i ve vztahu léčivého přípravku Respidina, jež byl nalezen v bytě užívaném obžalovaným Z.

46. V tomto bodě odvolací soud ve vztahu ke skutkovým zjištěním učiněným pod bodem I. výroku o vině napadeného rozsudku uzavřel, že tato považuje za zcela odpovídající obsahu provedených důkazů.

47. V bodech 47. a 48. se odvolací soud zabýval skutkovými zjištěními, jež soud prvního stupně učinil ve vztahu k obžalovanému R. Z. a skutku popsánému pod bodem II. napadeného rozsudku. Konstatoval, že popis skutku pod tímto bodem je nejasný a nesrozumitelný, když tresty zákazu řízení motorových vozidel uložené na dobu tří, resp. dvou roků byly současně vymezeny na období od roku 2011 do roku 2023, resp. od roku 2012 do roku 2025. Protože se jednalo o vadu, kterou mohl odvolací soud napravit, aniž by došlo ke změně postavení obžalovaného Z. k horšímu, svým rozhodnutím uvedený výrok zrušil, po doplnění dokazování upřesnil popis předmětného skutku a ten právně posoudil ve shodě s napadeným rozsudkem jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

49. V případě skutků popsanych ve výrokové části I. napadeného rozsudku pak odvolací soud dospěl k závěru, že i přes správná a úplná skutková zjištění vykazuje napadený rozsudek zásadní vady, pro něž nemohl v části týkající se obžalovaných T. K. a R. Z. obstát a musel být odvolacím soudem v této části zrušen. Stalo se tak v podstatě ze dvou důvodů.

50. Prvním z těchto důvodů je skutečnost, že v případě obžalovaného R. Z. soud prvního stupně do právní věty vztahující se k bodu I./2 pojal rovněž znak „prodal psychotropní látku“ ač tomuto znaku skutkové podstaty zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 tr. zákoníku neodpovídá žádné skutkové zjištění obsažené v popisu skutku v bodě I./2 napadeného rozsudku. Jinými slovy, soud prvního stupně tento znak zahrnul do právní kvalifikace zmíněného trestného činu, ač obžalovanému R. Z. nebylo kladeno za vinu, že by jiné osobě prodal psychotropní látku a pro takové jednání jmenovaný ani nebyl napadeným rozsudkem uznán vinným. Rovněž toto pochybení mohl ve svém novém rozhodnutí odvolací soud napravit a i v tomto případě tato náprava s sebou nenesla zhoršení postavení

obžalovaného, nýbrž naopak. Odvolací soud proto v rámci svého nového rozhodnutí již uvedený znak předmětné skutkové podstaty do právní věty nepojal a bez dalšího jej vypustil.

51. Zcela zásadním důvodem, pro který odvolací soud zrušil výrok o vině napadeného rozsudku pod bodem I. ve vztahu k obžalovaným T. K. a R. Z., pak je ovšem skutečnost, že soud prvního stupně pochybil při právním posouzení, jež na jednání jmenovaných obžalovaných užil.

52. V tomto bodě se odvolací soud zabýval povahou látky označené jako „červený fosfor“. Zmínil přitom určitou nekonzistentnost přístupu soudu prvního stupně, pokud v některých částech svého rozhodnutí označuje či evidentně posuzuje jako prekurzor (např. body 12., 13. a 39.), v jiných částech však tomu jeho závěry neodpovídají. Nicméně podle názoru odvolacího soudu skutečnost, zda červený fosfor je či není vlastním prekurzorem, není pro právní kvalifikaci jednání obžalovaných zásadní.

53. Soud prvního stupně navíc své úvahy poměrně zjednodušil, když v rámci bodu 39 písemného vyhotovení napadeného rozsudku konstatoval, že obžalovaní naplnili skutkovou podstatu pokusu zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 21 odst. 1 k § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, neboť neoprávněně – bez povolení vyrobili, prodali a pro jiného přechovávali psychotropní látku, kterou je pervitin, a prekurzor, kterým jsou tablety obsahující pseudoefedrin a červený fosfor, a to ve velkém rozsahu. Samotná skutková zjištění vtělená do bodu I./1e a do bodu I./2d výroku o vině napadeného rozsudku však spočívají v tom, že obžalovaní červený fosfor přechovávali vědomě pro účely vlastní výroby metamfetaminu, kterou nerealizovali z důvodu zadržení a zajištění věcí policií. Z uvedeného je tak zřejmé, že obžalovaní zmíněný červený fosfor přechovávali pro výrobu pervitinu, kterou sami měli v úmyslu realizovat.

54. Na tomto místě je třeba poznamenat, že držení prekurzoru je možno podle trestního zákoníku postihnout různým způsobem podle různých ustanovení v závislosti na tom, k jakému účelu jej pachatel drží.

55. Podle § 283 tr. zákoníku se trestného činu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dopustí pachatel, který neoprávněně vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, zprostředkuje, prodá nebo jinak jinému opatří nebo pro jiného přechovává omamnou nebo psychotropní látku, přípravek obsahující omamnou nebo psychotropní látku, prekurzor nebo jed. V tomto případě je samotné přechovávání omamné nebo psychotropní látky, přípravku, který takové látky obsahuje či prekurzoru nebo jedu (bez návaznosti na další formy jednání v předchozí části této skutkové podstaty uvedené) trestné pouze tehdy, pokud jsou přechovávány pro jinou osobu odlišnou od pachatele.

56. Podle § 286 tr. zákoníku se trestného činu výroby a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu dopustí ten, kdo vyrobí, sobě nebo jinému opatří anebo přechovává prekurzor nebo jiný předmět určený k nedovolené výrobě omamné nebo psychotropní látky, přípravku, který obsahuje omamnou nebo psychotropní látku, nebo jedu. Zmíněné ustanovení postihuje pachatele, který vyrobí sobě nebo někomu jinému, opatří nebo přechovává prekurzor nebo jiný předmět určený k nedovolené výrobě omamné nebo psychotropní látky, přípravku, který obsahuje omamnou nebo psychotropní látku nebo jedu, který je však pouze obecně určen k takové nedovolené výrobě, ovšem bez vztahu ke konkrétnímu, individuálně určenému, trestnému činu. Trestným činem podle § 286 tr. zákoníku je totiž sama výroba, opatření nebo přechovávání zmíněného prekurzoru či předmětu, bez ohledu na to, zda je jejich pachatel nebo někdo jiný zamýšlí použít k trestnému činu podle § 283 tr. zákoníku buď vůbec, nebo v dohledné době. Pokud si však pachatel vyrobil, opatřil nebo přechovával předmět určený k výrobě omamných nebo psychotropních látek, přípravku obsahující omamnou nebo psychotropní látku, nebo jedu v úmyslu bez povolení

takové látky vyrábět, pak by ho bylo možno postihnout za přípravu k trestnému činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 20 odst. 1 k § 283 tr. zákoníku, ovšem jen tehdy, pokud by jeho úmysl směřoval k některé z okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby, neboť příprava je podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku trestná jen u zvlášť závažných zločinů. V ostatních případech by takový pachatel byl trestný toliko podle § 286 tr. zákoníku.

57. V projednávané věci však bylo zcela jednoznačně prokázáno, že obžalovaní T. K. a R. Z. si látku označenou jako červený fosfor (ať již tato látka bude posouzena jako prekurzor či toliko jiný předmět určený k nedovolené výrobě omamné nebo psychotropní látky nebo jedu) opatřili pro sebe, nikoliv pro jiného, a to jednoznačně za účelem vlastní opakované a dlouhodobé výroby psychotropní látky (pervitin), k níž neměli příslušné oprávnění či povolení. Uvedený závěr je logický, neboť jiné uplatnění pro uvedenou látku obžalovaní neměli a s ohledem na jejich dlouhodobé zaměření a výrobu pervitinu je úsudek, že zmíněná látka byla určena právě k tomuto účelu, a to v celém zajištěném množství, logickým a podloženým. Navíc pokud by obžalovaní neměli v úmyslu tuto látku použít k výrobě pervitinu (a znovu je třeba zdůraznit, že uvedenou látku ani pro jiný účel použít nešlo), pak by ani neměli důvod tuto látku skladovat, a to dokonce v případě obžalovaného K. skrytým způsobem (když byla uschována v pračce). Lze tedy důvodně uzavřít, že obžalovaní si v tomto případě úmyslně vytvářeli podmínky pro spáchání zvlášť závažného zločinu spočívajícího v tom, že neoprávněně vyrobí a pro jiného budou přechovávat psychotropní látku a spáchají takový čin ve velkém rozsahu, a to opatřováním prostředků k jeho spáchání. Takové jednání je podle názoru odvolacího soudu v souvislosti s výše rozvedeným výkladem nutno postihnout již jako přípravu podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku k trestnému činu nedovolené výroby a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, když s ohledem na množství zmíněné látky, kterou si obžalovaní opatřili a drželi, je zřejmé, že tato mohla sloužit k výrobě metamfetaminu ve velkém rozsahu (tedy v množství přesahujícím 1 kg). V tomto případě byla již splněna podmínka ustanovení § 20 odst. 1 tr. zákoníku, neboť zmíněná příprava směřovala ke spáchání zvlášť závažného zločinu (viz § 14 odst. 3 tr. zákoníku), přičemž navíc ustanovení § 283 odst. 5 tr. zákoníku výslovně stanoví, že příprava k tomuto trestnému činu je trestná.

58. Odvolací soud tedy uzavírá, že postup soudu prvního stupně, pokud výše označené jednání obžalovaných T. K. a R. Z. posoudil jako pokus trestného činu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, je nesprávný, neboť v daném případě je možno uvedené jednání posoudit toliko jako přípravu k trestnému činu ve smyslu § 20 odst. 1 tr. zákoníku.

59. Pro úplnost je třeba uvést, že pokusem trestného činu ve smyslu § 21 odst. 1 tr. zákoníku je jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, jestliže však k dokonání trestného činu nedošlo. V daném případě však ze skutkových zjištění učiněných soudem prvního stupně vyplývá, že jednání obžalovaných nemohlo bezprostředně směřovat k dokonání trestného činu, neboť obžalovaní neměli kromě červeného fosforu k dispozici další látky (zejména prekurzor v potřebném množství, z něhož by mohl být extrahován pseudoefedrin) v takovém rozsahu, aby mohli zajištěné množství červeného fosforu k výrobě metamfetaminu reálně a bezprostředně použít. V tomto směru odvolací soud odvolatelům přisvědčil, když má za to, že teprve v případě opatření všech dalších potřebných látek nutných k výrobě metamfetaminu v rozsahu, k němuž mohlo být využito zajištěné množství červeného fosforu a teprve po zahájení samotného procesu výroby metamfetaminu by jednání obžalovaných přešlo do fáze pokusu ve smyslu výše citovaného zákonného ustanovení (tedy ani samotné opatření všech potřebných látek v dostatečném množství by ještě samo o sobě nebylo pokusem trestného činu, pokud by obžalovaní nezahájili vlastní výrobní proces vedoucí k možné výrobě metamfetaminu). V opačném případě by tedy takové pouhé opatření (byť všech potřebných) surovin, přípravků a pomůcek stále bylo možno posuzovat toliko jako opatření prostředků ke spáchání trestného činu, a

tedy pouze přípravu ve smyslu § 20 odst. 1 tr. zákoníku.

60. Z uvedeného důvodu musel proto ve vztahu k obžalovaným T. K. a R. Z. odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o vině pod bodem I. zrušit, a protože nové rozhodnutí mohl učinit na podkladě již soudem prvního stupně správně zjištěného skutkového stavu, pak ve svém novém rozhodnutí (založeném na shodných skutkových zjištěních, jaká učinil v napadeném rozsudku již soud prvního stupně) následně jednání obžalovaného T. K. v této části (I./1) posoudil jako zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku dílem dokonáný (v části I/1a-f) a dílem nedokonáný ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku k § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku (v části I./1e). V případě obžalovaného R. Z. pak bylo jeho jednání v části I./2 posouzeno jako příprava k zvlášť závažnému zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku k § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, neboť v jeho případě k následku předpokládanému v ustanovení § 283 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, tedy k výrobě či přechovávání pro jiného psychotropní látky ve velkém rozsahu nedošlo a nedošlo ani k pokusu tento trestný čin spáchat.

61. I přes shora zjištěnou vadu napravenou postupem odvolacího soudu lze ovšem ve zbývajících částech plně odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku v části IX., v rámci které soud prvního stupně správně a přiléhavě odůvodnil naplnění jednotlivých znaků skutkové podstaty obsažené v § 283 tr. zákoníku ve vztahu k jednotlivým obžalovaným a nepochybil, pokud jednání obžalovaných posoudil jako spolupachatelství ve smyslu § 23 tr. zákoníku, přičemž rovněž jeho závěr, že obžalovaní se předmětné trestné činnosti dopustili všichni shodně formou úmyslu přímého ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, je odpovídající provedeným zjištěním. V případě obžalovaného R. Z. pak soud prvního stupně rovněž správně v případě právního posouzení tohoto obžalovaného postihl, že obžalovaný se vytykaného jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 28.10.2017, sp. zn. 5 T 19/2017, odsouzen mimo jiné pro zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 48 měsíců, z jehož výkonu byl propuštěn 15. 3. 2020 (tedy krátce před spácháním nyní projednávané trestné činnosti), a k trestu propadnutí věci realizovanému 23. 1. 2018. V jeho případě tak byla splněna podmínka pro posouzení jím spáchaného jednání rovněž podle ustanovení § 283 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Za správný pak odvolací soud považuje i názor soudu prvního stupně v tom směru, že protiprávní jednání obžalovaných naplnila rovněž kritéria společenské škodlivosti ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku.

62. Nad rámec věci pak odvolací soud konstatuje, že ač, jak shora rozvedl, přisvědčil námitce obžalovaných stran toho, že jejich jednání bylo nesprávně posouzeno jako pokus trestného činu, pak samotná tato vada napadeného rozsudku nepostačuje k učinění závěru, že v případě obžalovaných bylo porušeno právo na spravedlivý proces. Jak rozvedl odvolací soud výše, neshledal v řízení předcházející vydání napadeného rozsudku žádnou vadu předpokládanou ustanovením § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. a za této situace zjištění vady samotného rozsudku a porušení ustanovení trestního zákona při právní kvalifikaci jednání obžalovaných nelze za porušení práva na spravedlivý proces považovat.

63. Pokud jde o výrok o vině napadeného rozsudku týkající se obžalovaného J. M., pak odvolací soud ve vztahu k tomuto výroku neshledal žádná pochybení jak ve vztahu k učiněným skutkovým zjištěním, tak ve vztahu k právní kvalifikaci užitě na jednání obžalovaného M. soudem prvního stupně. Odvolání tohoto obžalovaného proto bylo v části směřující do výroku o vině posouzeno odvolacím soudem jako nedůvodné.

64. Ze shora rozvedených důvodů proto odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b), d) [a v případě

obžalovaného Z. i podle písm. e)], odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek z podnětu odvolání obžalovaných T. K. a R. Z. částečně zrušil, a to ohledně těchto obžalovaných v celém rozsahu, tedy jak ve výroku o vině, tak i v navazujících výrociích o trestech. Při splnění podmínek ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř. pak odvolací soud ve zrušené části sám znovu rozhodl tak, že obžalované T. K. a R. Z. uznal vinnými shodným jednáním jak bylo obsaženo ve výroku o vině napadeného rozsudku (s výše zmíněnou změnou u obžalovaného Z., kdy odvolací soud vypustil z výroku o vině v rámci právní věty znak prodeje, jak bylo rozvedeno výše), přičemž jednání obžalovaného T. K. pak právně kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku dílem dokonaný a dílem nedokonaný ve stadiu přípravy ve smyslu § 20 odst. 1 tr. zákoníku a jednání obžalovaného R. Z. pod bodem I. právně kvalifikoval jako přípravu k zvlášť závažnému zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 20 odst. 1 k § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku a jednání pod bodem II. pak právně kvalifikoval jako přečin výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

65. V bodech 65. až 72. odvolací soud odůvodnil tresty, které v návaznosti na nové rozhodnutí o jejich vině obžalovaným T. K. a R. Z. uložil.

73. Na závěr odvolací soud odůvodnil, že v případě obžalovaného J. M. neshledal jeho odvolání důvodné ani v té části, pokud směřovalo proti výroku o trestu.

74. Nad rámec věci pak považoval odvolací soud za potřebné ještě doplnit, že pokud obžalovaní obecně namítali přísnost a nepřiměřenost uložených trestů, pak v tomto směru jsou soudy vázány úmyslem zákonodárce přísně trestat trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy spáchaný ve velkém rozsahu, čemuž odpovídá i trestní sazba stanovená v § 283 odst. 3 tr. zákoníku, která činí rozmezí od 8 do 12 let odnětí svobody. Obžalovaní se tedy nemohou domnívat, že dosáhnou uložení mírnějších trestů, zvláště pokud při neexistenci zákonných podmínek umožňujících případné uložení trestu pod spodní hranici této trestní sazby, neboť jim byly uloženy tresty odnětí svobody ještě v první polovině zákonné sazby, zvláště pak, když v projednávané věci byly naopak v případě všech obžalovaných zjištěny skutečnosti, jež jim výrazně přitěžovaly.

75. Ze všech výše rozvedených důvodů proto odvolací soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, přičemž, pokud přistoupil ke zrušení napadeného rozsudku a k novému rozhodnutí, učinil tak z podnětu odvolání obžalovaných T. K. a R. Z., která byla shledána částečně důvodnými. Protože pak uvedené změny se netýkaly obžalovaného J. M. a jeho odvolání bylo odvolacím soudem posouzeno jako nedůvodné v celém rozsahu, nezbylo, než je podle § 256 tr. ř. zamítnout. Mimo výše uvedené změny vztahující se k obžalovaným T. K. a R. Z. tedy zůstal napadený rozsudek jinak nezměněn (a to jak v části týkající se obžalovaného J. M., jehož odvolání bylo zamítnuto, tak i v části týkající se původně spoluobžalovaného J. L., jež nabyla právní moci samostatně, neboť žádná z oprávněných osob tuto část rozsudku oprávněným prostředkem nenapadla).